

'Stop verdeeldheid en ga samen het nieuwe land in'

WILLEMSTAD — "Stop de verdeeldheid en reik elkaar de hand. In geen enkel land heeft verdeeldheid ooit tot iets zinvols geleid. En zo willen we toch niet het nieuwe land Curaçao ingaan."

Hofpresident Lisbeth Hoefdraad sprak gistermiddag duidelijke taal tijdens de installatierede voor de vier nieuwe rechters bij het Gemeenschappelijk Hof voor de Nederlandse Antillen & Aruba op Curaçao.

Terwijl Hoefdraad sprak over eensgezindheid, uitte Procureur-Generaal Dick Piar zijn bezorgdheid over 'de respectloze uitlatingen jegens onder meer de gouverneur en andere leden van 'onze multiculturele samenleving', doelend op uitspraken van respectievelijk Pueblo Soberano-adviseur Jules Eisdens en PS-gedeputeerde René Rosalia, terwijl Deken Karel Frielink het over deugdzaam leiderschap had in zijn rede.

Volgens Piar dienen de media niet toe te staan dat zij onder het mom van vrijheid van meningsuiting en persvrijheid worden misbruikt 'om haatgevoelens jegens de medemens te verspreiden en denigrerende en gezags-ondermijnende (niet onderbouwde) uitlatingen te ventileren jegens het hoogste instituut binnen ons land'. Vrijheid van meningsuiting is niet onbegrensd en waar deze ontaardt in liederlijkheid, discriminatie en belediging zal moeten worden opgetreden. Het beledigen van de gouverneur is een misdrijf en er staan celstraffen op. Piar vindt echter niet dat strafrechtelijk ingrijpen steeds een eerste optie moet zijn en heeft het volste vertrouwen in het zelfreinigingsmechanisme van 'onze goeddeels welopgevoede bevolking' om dergelijke excessen te doen staken of te doen indammen. De vele verontwaardigde reacties in de ingezonden brieven doen hem daarom deugd.

Deugdzaam

Deken van de Orde van Advocaten Karel Frielink betoogde dat politiek, maatschappelijk en cultureel leiders een voorbeeldfunctie hebben en dat er een grensvlak is van recht en deugden.

Bij de benoeming van een gouverneur of diens waarnemer speelt het geboorteland van diens partner (Bonaire en Nederland, red.) geen rol. Grondwettelijk is dus vastgelegd dat de nationaliteit (Nederlands, red.) het beslissende criterium is en niet de geboorteplaats. Eisdens uitlating is in strijd met de wet, maar in het kader van de vrijheid van meningsuiting mag hij zijn standpunt verkondigen. Maar deugdzaam is het niet, vindt Frielink.

"Als voormalig minister en adviseur had hij kunnen aangeven dat hij het oneens is met de wettelijke benoemingscriteria en dat hij trots is op zijn geboorteplaats, en had hij zijn voorkeur voor een Curaçaöenaar als gouverneur kunnen uitspreken, zonder degenen die niet aan zijn persoonlijke criteria voldoen publiekelijk te diskwalificeren."

De Deken wees er verder op dat cultuur permanent in beweging is en dat deze niet afgeschermd kan worden van invloeden van buitenaf. Het is een feit dat de Curaçaose samenleving kosmopolitisch is, ook al is de Afro-Curaçaose cultuur daarin dominant. "De gedeputeerde maakt een onderscheid tussen Curaçaöenaars die cultureel 'goed' en cultureel 'fout' zijn. Hij begeeft zich daarmee op een hellend vlak en creëert onnodige tegenstellingen."

De vrijheid van cultuur is

vastgelegd in de Grondwet en diverse internationale, culturele handvesten. "Een repressie van de tambú is dan ook even verwerpelijk als een repressie van het klassieke ballet."

"Wanneer de gedeputeerde zich als 'deugdzaam' leider opstelt, dan kan hij niet alleen met trots vertellen over 'zijn' of 'onze' cultuur, maar ook met respect en tolerantie over andere hier aanwezige culturen praten. Door te suggereren dat voor culturele minderheden op Curaçao eigenlijk geen plaats is — die minderheden moeten zich kennelijk eenzijdig aanpassen aan (onderdelen van) de dominante cultuur —, komen zijn uitlatingen op gespannen voet met het recht te staan en geeft hij niet op voorbeeldige wijze inhoud aan de functie die hij als gedeputeerde heeft. Hij is staatsrechtelijk ook gedeputeerde van alle ingezetenen van Curaçao, niet slechts van diegenen die een hem welgevallige cultuur uitdragen, hoe mooi en bijzonder die cultuur op zichzelf ook is", aldus Frielink. Hoefdraad wees op Nelson Mandela en Martin Luther King, twee mannen die geen vergelding preekten, maar

juist eenheid en vrede, onder gelijktijdige opheffing van onaanvaardbare, maatschappelijke verschillen. "Natuurlijk is geen enkel land in de wereld een utopie, maar tussen een win-win-situatie en een loose-loose is er een hemelsbreed verschil, laten we niet meer kapot maken dan we ermee winnen."

"Zouden we niet, uiteraard met respect voor ieders standpunt, op een zakelijke, respectvolle manier over onze gezamenlijke toekomst kunnen praten om zoveel mogelijk tot gezamenlijke beslissingen te komen?"

Tot slot noemde de Hofpresident de beginregel van het vierde couplet van het Curaçaose volkslied:

"Laten wij van onze kant geven, zodat het eiland vooruit gaat. Laten wij onze kracht verenigen om zo te triomferen".

"Laten wij deze boodschappen niet alleen met de mond belijden, maar er ook daadwerkelijk uitvoering aan geven, met innerlijke overtuiging. Pas dan zullen wij met gepaste trots de geboorte van ons nieuwe land over twee weken kunnen verwelkomen."

Amigoe 25/9/10